

Visszatekintő

A Magyar Kultúra Napja

2014 január 22-én Piros Ildikó zenés irodalmi estjére mentünk a Marczibányi téri Művelődési Házba. Az előadás 19 órakor kezdődött. Minden csoportból jöttek. Meglepő volt, hogy olyan gyerekek is jöttek, akik nem is szerettek volna, de a végén nagyon tetszett nekik. A műsor kezdetén közösen elénekeltük a Himnuszt.

Először egy középkorú hölgy lépett be a színpadra és elkezdett zongorázni. Nem sokkal rá egy szőke hajú, fekete ruhában lévő nő is belépett, ő volt Piros Ildikó. Bársonyos hangján énekelni kezdett. Izgalmasan volt összeállítva a műsor. Énekelt és verseket mondott. Valami szenzációs műsort produkált 19-20 óráig. Mindenkit magával ragadott a bája, a színészi tehetsége, magabiztossága. Szerelmes versek és énekek is voltak. Így volt tökéletes ez az egy óra. A klasszikus írók verseit újra áttekinthettük és átérezhettük a mondanivalóikat. Piros Ildikó hatalmas vihart aratott.

Amíg a nagyobbak a Művelődési házban voltak, addig a kollégiumunkban Erika néni meséket vetített Mátyás királyról. Helyei László éppen a múlt héten hunyt el. Nagy barátja, támogatója volt a gyerekeknek. Ő volt Mátyás hangja a mesékben.

Így ünnepeltük a Himnusz születésének napját.

BÉRCESI LOTTI

Országos Tehetségnap a Tapolcsányi Kollégiumban

Nagy sikerrel került megrendezésre az Országos Tehetségnap alkalmából megtartott kézműves kiállítás a 2. kerületi Tapolcsányi Általános Iskolai Kollégiumban 2014 március 22-én. A különleges napot Csomós Miklós főpolgármester helyettes nyitotta meg, aki személyes hangvételű beszédével egyaránt megszólította a gyermekeket és felnőtteket. A megnyitót követően a kollégium diákjai egy igen színvonalas, színes és szellemes műsorral köszöntötték a szép tavaszi időben idelátogató érdeklődőket. Parádi Rebeka érzékeny hangú zongora improvizációval varázsolta el a publikumot, Gyémánt András és Benkő Brigitta verssel, Pocsai Márk egy vidám prózával, Bércesi Brigitta pedig Jiri Antonin Benda Sonatinájának előadásával lepte meg a hallgatóságot. A műsor a Havasi Tibor igazgató által vezetett Gospel kórus szívét-lelket melengető előadásával zárult, majd érkezett a kiállító terem ünnepélyes megnyitásának pillanata. A kifinomult ízléssel berendezett teremben még a keramikusok,

selyemfestők és szárazvirágosok korábbi munkáikat ismerők is meglepődtek a kiállított művek színvonalán. A Rácz Dorottya, Tihor Beáta és Kereszty Kornél által vezetett kézműves szakkörök növendékei a helyszínen is dolgoztak, így a látogatók bepillantást nyerhettek a műhelymunkák folyamataiba. A szemet gyönyörködtető művekből a legtöbben vásároltak volna az otthonukba is, ám az alkotások – egyelőre nem eladók. De aki a karácsonyi időszakban ellátogat az évente megrendezésre kerülő Segítő kezek vásárára a Millenáris Központba, szép számmal begyűjthet az egyedi darabokból.

TÜRJEI ZOLTÁN

Betekintés a kulisszák mögé

Február 21-én pénteken délután Kozák Márta operaénekes vezetésével bekukkanthattunk az Erkel Színház színpalai mögé. Hatalmas élmény volt a színpadon állni, ott ahol híres énekesek, színészek szoktak alakítani. Egy szép dalt is elénekeltünk. A zsinórpadrást is megnézhattuk, sőt végig is sétálhattunk rajta, így szemtanúi lehettünk annak, hogyan mozgatják a díszleteket. Minden öltözőbe és minden kisebb helyiségbe is betekintheztünk. Láttuk hogyan sminkelnek a sminkesek, vagy éppen hogyan tárolják, vasalják a gyönyörű jelmezeket. Majd a zenészárkot is alaposan megvizsgálhattuk, szemügyre vehettük, még néhány kottát is megnézhattunk. A sűgőlyukat is nagy lelkesedéssel próbáltuk ki, bár igazán meglepődtünk annak méretein. Márta színes és érdekes kalandokkal nevettegetett meg bennünket, minden állomásnál. Ahogy kitekintettünk az ablakon, csodálatos kilátás tárult elénk. Végül a legizgalmasabb rész következett, betekintheztünk egy próbára, ahol a Parázsfuvalácskát gyakorolták. Valami fantasztikus volt, ahogy beleélték magukat! Jó volt látni, hogy nem sajnálták az időt és energiát arra, hogy minél jobbat tegyék a darabot. Ha valamit elrontottak, újrapróbálták, töretlen lelkesedéssel. Páran, a csoportunk apraja-nagyja kedvet kapott, hogy ezt a darabot megnézze. Ezúton is szeretnénk köszönetet mondani Kozák Mártának, hogy ilyen izgalmas és érdekes délutánban lehetett részünk és minden kérdésünkre kielégítő választ tudott adni.

GERMUSKA VERONIKA

Itt jártam

Utazásom Erdélyben 2013

2013.08.25.vasárnap

Budapestről 06.00-kor elindultunk autóval Erdélybe, Szovátára. A Magyar-Román határt 10.45-kor léptük át. A hegyek között többször

esőben haladtunk, de volt napsütés is. 17.30-ra érkeztünk meg Szovátára az Attila-panzióba, ahol már vártak minket bográcsban készült

pincepörkölttel.

A fárasztó utazás után / 635 km. / hamar ágynak estem.

2013.08.26.hétfő

Az éjszaka sok eső esett, de délelőttre kisütött a nap. Először elmentünk a parajdi sóbányába. Autóbusz vitt le minket. 1,2 km-es

az út lefelé. Csodálatos volt és félelmetes.

A második megállásunk Korond nevű falu volt. Itt a kézművesek kis boltokban árulták a portékáikat. Vettünk apró emléktárgyakat.

A Medve-tó éppen a déli pihentetés időszakában volt, amikor odaértünk. Ebéd után egy kicsit pihentem, kereszt apu gépén játszottam,

majd a barátommal sétáltunk egy nagyot a közeli hegyek erdeiben.

2013.08.27.kedd

Reggeli után a Medve-tó partján felépített Danubius hotel wellness /SPA/ részlegében voltunk. Az úszómedencén kívül élménymedence,

sós meleg vizű medence, gyerekeknek csúszda, szauna, relaxáló helyiség is van. Mindent kipróbáltunk. Kb 3-4 órát voltunk bent. A Medve-tó

partján kürtös kalácsot, lángost ettünk. Az idő kellemes, napos volt, csak éjszaka esett az eső.

Ebéd után kereszt apuval és a haverommal elautóztunk Farkaslaka településre. Arról nevezetes, hogy itt született Tamási Áron író

/ 1897 / és itt van a sírja. / 1966 / Egy szál vörös rózsát nemzeti színű szalaggal átkötve helyeztünk el a sírján. Leghíresebb műve az Ábel-

trilógia. Rengeteg nemzeti színű szalagos koszorú és virág volt a sírjánál.

Útbaejtettük Szováta felé Korond nevű várost. Délután a helyi fiúkkal az iskola pályáján fociztunk, rúgtam két gólt, és volt gólpaszom is.

Este eleredt az eső, ami itt a hegyek között nem ritka.

2013.08.28. szerda

Bözödújfalú: 1976-80 között a Kis-Küküllő patakra zárógátat építettek. Ezzel a falút elárasztották. Az öt vallású falú teljesen a víz alá került,

egy emlékfal maradt meg. A tóból csak a templom tornya emelkedik ki. A falú rombolásnak áldozatul esett település helyén ma egy tó van. Amikor

vissza akartunk menni Szovátra kereszt apuval, az autója nem indult. Segítséget kellett kérni a szállásadónktól, Attila bácsitól. Segítségével a

szervizbe mentünk, ahol megjavították az autóját.

2013.08.29. csütörtök

A mai uticél: a Gyilkos-tó és a Békás-szoros. A 12C jelzésű út kanyarokkal kapaszkodik föl a gyergyói-havasokba. 1256 m magasságban a

Békás-patak völgyében 1837-ben keletkezett a 11.000 négyzetméter kiterjedésű Gyilkos-tó. / 9,7 m mély / A vízből kiálló fenyőcsonkok a völgyet

borító fenyőerdő maradványa.

Innen pár km-re van a Békás-szoros. Az oltárkő / oltárszikla / a szoros és a Kárpátok legismertebb szurdok völgye. Sziklapárkányok, tornyok

magasodnak az autó út fölé. Az út mellett sebesen zúdul le a patak, közvetlen a műút mellett. Gyönyörű, csodálatos, félelmetes.

2013.08.30. péntek

Reggeli után elindultunk Csíksomlyóra. Megnéztük a csíksomlyói kegytemplomot és a kolostort. A Márton Áron gimnázium mellett elhaladva

értünk a csíksomlyói zarándok helyre. Először a forrás vizéből ittunk, majd a Barátok Feredőjénél lepihentünk. A meredek útvonalon felfelé haladva

az emlékművek, keresztek, / stációk /-nél megpihentünk. A domb tetejéről elénk tárult a terület a színpaddal, ahonnan a hangos kiáltást a domb-

oldal visszaverte. A színpaddal szemben állva, annak alakja a Turul-madárra emlékeztet. Ezen a színpadon celebrálták tavasszal a zarándokoknak

a Szent-miséét. Úgy hallottuk, hogy több millió zarándok volt jelen. Ezen a színpadon adták elő az "István a király" rock-operát is.

2013.08.31. szombat

Délelőtt a Medve-tó partján kiépített gyalogos ösvényen jutottunk el egy hatalmas sósziklához. A Szovátaiak Sóhegynek hívják. A Rigó-tó

egyik legnagyobb sótartalommal rendelkező víz. Annyira tömény, hogy nem lehet benne elsüllyedni. Ebben fürödtünk. Megszáradva a bőrömön

ott maradtak a sókristályok.

Délután ismét ellátogattunk Farkaslaka, Felsősófalva, Korond, Parajd helységekre. Farkaslakán a Trianoni emlékoszlop mögött 13 kopjafa

áll, a Tizenhárom Aradi vértanúk nevével. Kereszt apu eddig az erdélyi útról 355 db fényképet készített.

2013.09.01. vasárnap

Ma a kereszt apu olyan helyre vitt, ami sem a térképen, sem az útikönyvekben nem szerepel. Az elmúlt szombaton volt az avatása. Acélból

és rozsdamentes lemezből egy hatalmas Krisztus-szobor, amely kilátó is. A belsejében csigalépcsőn lehet felmenni a fejéig. Onnan csodálatos

volt a kilátás. Ez a fém szobor Erdély újabb zarándokhelye lesz. / Bogárfalva-szerk./ Hazafelé Farkaslakán ebédeltünk, szinte már törzs helyünké

vált Tamási Áron szülő faluja.

2013.09.02. hétfő

08.00-kor indultunk Szovátáról. Délben a Király-hágón ebédeltünk. 18.00-ra érkeztünk Budapestre. Összesen 2113 km-t mentünk.

SOMODI SZEBAZTIÁN

Mondd, ki vagy?

Türjei Zoltán költővel Germuska Veronika beszélgetett a Magyar Napló Kiadónál áprilisban megjelent *Térkép helyett* című verseskötete kapcsán.

Milyen érzés, hogy a saját verseit mások is olvassák?

Különös. Olyan, mintha a legféltettebb titkaimba látnának bele. Ebből a szempontból egy picit kellemetlen is. Ez biztos furcsán hangzik, hiszen azért publikálom a verseimet, hogy olvassák, de mégis, ez egy intim dolog. Másrészt természetesen büszkeséggel is eltölt, hogy országszerte mindenhová eljutnak az én soraim. A legtöbb ember úgy olvassa őket, hogy engem nem ismer. Nem tud rólam semmit, legfeljebb azt a pár sort olvassa, ami a könyvben vagy a folyóiratban szerepel és azt a fényképet látja. Így óhatatlanul is a verseim alapján fog egy képet kialakítani rólam. Azt azonban fontos tudni, hogy az ember a magánéletében nem azonos a költővel. Aki a versekben megszólal, azt úgy szokták nevezni, hogy „lírai én”. Vagyis az olvasómnak tudnia kell, hogy a verseim alapján csak Türjei Zoltán költőt ismerheti meg és nem az embert. Akit például ti, itt a Tapolcsányiban jól ismertek.

Időnként kritikákkal is szembe kell néznie. Ezeket hogy viseli?

Roszul, de viselem. Nem szeretném ha úgy tűnne, hogy fent hordom az orrom, de az a helyzet, hogy nagyon nem mindegy, ki az aki kritizál. Azt tudni kell, hogy ez is egy szakma. Érteni kell hozzá. Aki anélkül mond valamit, hogy akár egy kicsit is belelátna a kortárs költészetbe, az őszintén szólva nem igazán érdekel. Persze mindenkinek joga van hozzá, hogy kinyilvánítsa saját szubjektív értékítéletét, de nekem is jogom van ahhoz, hogy úgy írjak, ahogy én tartom jónak. Azt persze nem mondom, hogy az illetőnek szakmabelinek kell lenni ahhoz, hogy meghallgassam a kritikáját. Ha úgy beszél, hogy látom rajta az odafigyelést és, hogy van mögötte valódi gondolat, akkor meghallgatom és az sem kizárt, hogy meg is fogadom. Az igazi kritikusok és szerkesztők véleménye pedig általában fontos és sokat is segített pályafutásom során. De az is előfordult már, hogy neves lap szerkesztőjével bocsátkoztam hosszas és éles irodalmi vitába és nem tudtunk egy véleményre kerülni. Neki nem tetszenek a verseim. A kritikája miéretté pedig én nem tudtam elfogadni, így teljesen mellőzöm is. Másik ugyanolyan neves irodalmi lap örömmel leköszölte ugyanazokat a verseket. Nincs igazából egységes esztétikai álláspont a magyar kortárs irodalomban. Hiszen éppen most történik, még nem tisztult le, még nem dőlt el, mi kerül be majd az irodalomtörténet nagykönyvébe.

Hogy viszonyul ahhoz, hogy ha mások másként értelmezik a versét, mint Ön? Mást mond nekik, mint amit Ön ki akart vele fejezni?

Ezzel semmi problémám nincs, sőt örülök neki. Ezek a versek több jelentéstartalmat hordozhatnak, értelmezési lehetőségüknek is csak a befogadó fantáziája szabhat határt. Semmit nem „akarok” belevetni az olvasóba. Számomra az a sikerélmény, ha egy versem valakiben megnyit valamit és elgondolkodtatja. Hogy kinek mit mond, az már az illető élethelyzetétől, személyiségétől, életútjától stb. függ. Azt gondolom akkor jó egy vers, ha van benne annyi, hogy ki-ki a saját képére tudja formálni.

Én ott voltam a Magyar Írószövetségben, a könyvbemutatóján és láttam, hogy nagyon izgult. Szó esett arról, hogy Filip Tamással előtte nagyjából átvették a kérdéseket. Ám az utolsó kérdés, a 18 oldalas Függelékre vonatkozott, amelynél Tamás meg is jegyezte, hogy „úgyis kivágod magad”. Nagyon meglepődött? Mit gondolt?

Igen, pedig nem kellett volna, hogy váratlanul érjen. Nagyon fontos része a könyvnek, de igazából bennem is egy kérdőjel még az egész. Nem igazán tudom felmérni a jelentőségét. Ahogy Tamás is megjegyezte, hogy „láttunk már olyat, hogy egy Appendix (magyarul Függelék) című mű nevével ellentétben igen nagy hatást gyakorolt a világra”. Te még lehet, hogy nem tudod, mert nem tanultad. Ez Bolyai János műve, ami megváltoztatta az egész emberiség képét a matematikáról. Egy teljesen új térelméletet alkotott, amit hiperbolikus geometriának hívnak. Természetesen nem akarom (és Tamás sem akarta) az én Függelékemet Bolyai művéhez hasonlítani, csak arra akart utalni, hogy a jelentősége a könyvben nem egy egyszerű függelék. Azért is beszéltem nehezen róla, mert ez egy amolyan kísérleti líra. Tulajdonképpen egyetlen 18 oldalon át tartó mondat, mindenféle központosítás nélkül, amelyben folytonosan egymásba játszó gondolatok hömpölyögnek, mint egy folyó. Mégis összeáll belőle valami történet-szerűség. Arra tettem kísérletet, hogy az emberi tudat szüntelen és szerteágazó működését reprezentáljam és öntsem irodalmi formába. Hogy mire gondoltam akkor, amikor a meglepődöttségemet láttad?” Jézusom, hogy fogom én ezt érthetően elmagyarázni.”

Túrjai Zoltán és Filip Tamás a Magyar Írószövetségben tartott könyvbemutatóján

Csodagyerekek, gyerekcsodák

Vágyakozás

I.

Én is érezni szeretném a szerelem hevét
érezni, ahogy tűz gyúl szívemben, lelkemben
ahogy a választott megfogja kezem,
gyengéden átölel, majd fülembe súgja: szeretlek

II.

Én istenem, mióta vártam
és végre teljesül
valaki szeret, akit én is szerethetek
kell ennél több?
ugye nem, mert a legfontosabb a szeretet.

GERMUSKA VERONIKA

Magány

Egy kislány a magánnyal összezárva
emésztli már a bánat rozsdája,
de még él és hűségesen várja a percet,
mikor anyja szeretete belép az ajtón és a fülébe súgja:
„Veled vagyok örökre!”
Sötétség múlj már el, vagy végre vedd ki a szívemet!

PARÁDI REBEKA

*Mikor hozzámérsz, köszívem meglágyul
és elengedem magam.*

Bár nem tagadom, az álarc még rajtam.

*De kitartóan várom a percet,
mikor valaki összerakja törött szívem.*

PARÁDI REBEKA

Egy újabb százéves történet

Egyszer nagyon régen, a világháború után öt évvel élt egy gazdag ember és egy szegény. A szegénynek volt egy gyönyörű szép lánya Szandi, a gazdagnak meg egy jóképű fia Laci. Mindketten hat évesek voltak és mindkettejük szülei folyton veszekedtek. A gazdag ember Pisti volt, a felesége pedig Anna. A szegényt Zolinak hívták, feleségét pedig Krisztinának. Egyik nap a két törpe együtt játszott, mert a szülei megint veszekedtek, de amikor a felnőttek meglátták, elrángították őket egymástól. Teltek-múltak az évek, Laci és Szandi 12 évesek lettek. Egy hétfői reggelen Krisztina elküldte Szandit a piacra és éppen akkor Anna is odaküldte a fiát és a vásáron össze is találkoztak, sokáig együtt voltak és beszélgettek. Mind a négy szülő nagyon aggódott, mert már tíz óra volt és ők 4 órakor mentek el otthonról. Már fél 11 volt, amikor a keresésükre indultak, de nem találták őket és mindkét anyuka sírt, nem akarták elhinni, hogy eltűntek vagy elszöktek.

Másnap hajnalhasadáskor indultak haza és amikor hazaértek, elsőnek megcsókolták utána leszidták őket. Az anyukák és az apukák együtt voltak és ezt kérdezték tőlük:

Hol voltatok? Miért mentetek el ilyen sokáig?

Sehol. – mondták egyszerre.

Azért mentünk el, mert nem akartuk hallgatni a kiabálásokat.

De hová mentetek és hol aludtatok? – kérdezték.

Egy mezőre mentünk és ott aludtunk – mondta Laci.

Szóval együtt voltatok!

Megmondtuk, hogy nem lehetek együtt.

Miért nem? – kérdezte.

Mert, mert...

Szóval nem tudjátok, hogy miért nem lehetünk együtt! Az minket nem érdekel, hogy Ti veszekedtek, de mi szeretnénk barátok lenni. – mondta Szandi.

Vagy többet. – suttogta halkan Laci

Béküljete ki és kérjete bocsánatot egymástól a sok szidásért, csúfolódásért és sok másért.

Jó, a ti kedvetekért kibékülünk.

Eltelt két év és egyáltalán nem veszekedtek. Laci egyik nap átment Szandihoz.

Szia Szandi, mit csinálsz?

Szia Laci! éppen megyek kertészkedni, segítesz nekem?

Igen, persze.

Hátramentek a kertbe és elkezdtek kertészkedni.

Szandi kérdezhetek valamit?

Persze Laci.

Járnál –e velem?

Hát...ő...nem is tudom

Nem, mert már foglalt a szíved ugye?

Igen, sajnos igen. Valaki ellopta a szívemet.

Ki az?

Hát Te.

Tényleg?

Hát persze.

Amikor befejezték a munkát hazamentek és elmondták a szüleiknek, akik nagyon örültek. Laciék át is mentek és az asszonyok főztek egy jó finom vacsorát. Megvacsoráztak és egy jót beszélgettek egészen hajnalig. Minden nap találkoztak, dumcsiztak és nem veszekedtek már.

Eltelt még négy év, Szandi még gyönyörűbb, Laci pedig szebb, erősebb lett. A szülők is megöregedtek már. Pisti 55, Zoli 56 Anna 54 és Krisztina 55 évesek voltak. A gyerekeket el akarták jegyezni, persze jól tudták, kivel: Szandit Lacihoz adják feleségül.

Amikor hazajöttek a fiatalok, ezt beszéltek:

Sziasztok, szeretnénk mondani valamit.

- Mit? – kérdezték a szülők.

Szeretnénk férj és feleség lenni.

Örülünk neki, hisz látjuk, hogy nagyon szeretitek egymást.

Rá egy hétre meg is tartották a lakodalmat, ami 7 nap és 7 éjszakán keresztül tartott.

Szandi 22 éves volt, mikor fiuk született, akit Andrásnak neveztek el. Laci kőművesként dolgozott, Szandi pedig egy boltot vezetett barátnőjével Lottival. Amikor András 3 éves lett, akkor óvodába került és egy évre rá megszületett a kislányuk, Kata. Amikor Andris hazahozta az óvodából András, a kisfiú ölelgette Katát és játszott vele, sőt néha vigyázott is rá, mert nagyon szerette a kishúgát.

Ahogy teltek az évek Kata nagyon szép lány lett, mint az anyja és András szép, mint az apja.

Andrásnak és Katának is lett családja. Laci és Szandi szülei 100 éves korukig éltek, ők maguk pedig 95 éves korukig és boldogan haltak meg, elbúcsúzva unokáiktól és gyerekeiktől.

PARÁDI TÜNDE

Humorfutam

A kisfiú kérdezi az apukájától:

Apa, apa én hogyan kaptam a nevemet?

Hát kisfiam, ragoztam a bort.

Nem értem!

Jó, akkor elmagyarázom: Én bor, Te bor, Ő bor, Mi bor, Tibor...

Mi a különbség az óra és a térkép között?

Az órán ott van dél, ahol a térképen észak.

A rendőr elhatározza, hogy lékből akar horgászni, neki is kezd egy csákánnyal. Egyszer csak felülről megszólal egy hang:

- Nincs a jég alatt hal.

De a rendőr csak csákányoz tovább, mire a hang másodszor is megszólal:

- Újra mondom, hogy nincs a jég alatt hal!

A rendőrt nem érdekli a hang, ő csak szorgalmasan csákányoz tovább.

- Hidd már el cimbora, hogy a jég alatt nincsen hal!

Mire a rendőr:

- Ki vagy te, hogy beleszólsz? Én rendőr vagyok!

- Én meg a műjégpálya hangsbemondója.

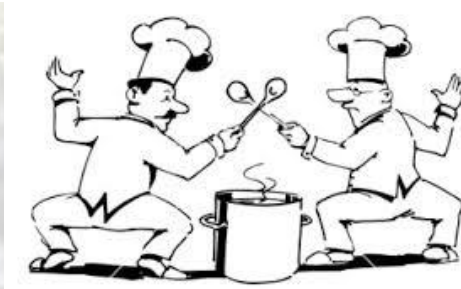

A süketnéma házaspár mutogatva beszélgetnek.

- *Hol a macska? - kérdi a férj.*
- *Megfojtottam az éjjel! - mutogatja a feleség.*
- *De, hát miért? - vonja kérdőre a férj.*
- *Egész éjjel nyávogott! - mutogatja a feleség.*
- *Te teljesen hülye vagy, nem is hallhattad! - mutatja a férj.*
- *Leolvastam a szájáról.*

Nagypapa mesél az unokának a háborús emlékeiből:

- *Egyszer egy teljes századot tettem harcképtelenné, teljesen egyedül.*
- *Te tüzér voltál ?*
- *Nem. Szakács.*

Megy két részeg ki a kocsmából, majd mikor már elhagyták úgy 300 méterre, megszólal az egyik:

- *Te, nagy gond van, elfelejtettem pisilni!*
- Mire a másik:*
- *Semmi baj, majd megtanítalak...*

Két barát beszélget:

- *Tegnap olvastam az újságban, hogy New Yorkban 10 millió patkány van.*
- *Normálisak ezek az amerikaiak? Megszámolják, ahelyett hogy kiirtanák őket?*

- Mit csinál a szőke nő, ha egy süllyedő hajóban a nyakáig ér a víz?
- ???
- Fejreáll, hogy csak a bokájáig érjen.

- Egy fickó fut a busz után, az egyik utas nevetve felkiált:
- Nézzék a hülyéjét, hogy fut a busz után!
- Hogyne futna, hiszen ő a sorfőr!

- Pistike felel történelemből. Kérdi a tanárnő:
- Hol írták alá a függetlenségi nyilatkozatot?
- Hát szerintem biztos a lap alján!

Agytorna

Alább a himnuszt olvashatod hiányos formában. A kipontozott részeket egészítsd ki a lent található szavakkal. Ha elkészültél a teljes művel, válaszd meg a lap alján feltett kérdést.

A helyes megfejtők a megoldásukat bemutatva Zoli bácsinak, ajándékot kapnak.

Jó munkát!

HIMNUSZ

Anépszázadaiból.

Isten, áldd meg a magyart
Jó....., bőséggel,
Nyújts feléjekart,
Ha küzd.....;
Balakit régen tép,
Hozz rá víg.....,
M megbühödte már e
A multat s jövődőt!

Őseinket felhozád
.....szent bércére,
Általad nyert szép hazát
.....vére.
S merre zúgnak habjai
Tiszának,,
Árpád hős magzatjai
Felvirágozának.

Értünkmezein
Ért kalászt lengettél,
..... szőlővesszein
Nektárt csepegtettél.
Zászlónk gyakran plántálád

Vad sáncára,
S nyögte bús hadát
Bécsnek büszke vára.

Hajh, de bűneink miatt
Gyúlt kebledben,
S elsújtád villámídat
Dörgő fellegedben,
Mostmongol nyilát
Zúgattad felettünk,
Majd töröktől
Vállainkra vettünk.

Hányszor zengett ajkain
..... vad népének
Vertcsonthalmain
Győzedelmi.....!
Hányszor támadt tenfiad
Szép hazám kebledre,
S lettél miatt
Magzatod hamvvedre!

Bújt az üldözött s felé
..... nyúl barlangjában,
Szerte nézett s nem lelé
Honját a hazában,
Bércre hág és száll,
Bú s kétség mellette,

..... lábainál,
S lángtenger fölette.

Vár állott, most.....,
Kedv s öröm röpkedtek,
Halálhörgés, siralom
Zajlik már helyettek.
S ah..... nem virúl
A holtnak véréből,
Kínzó könnye hull
Árvánk hő.....!

Szánd meg a magyart
Kithányának,
Nyújts feléje védő kart
Tengerén kínjának.
Bal sors akit régen tép,
Hozz rá esztendő,
Mebühödte már e nép
A multat s jövőndőt!

zivataros, magyar, kedvvel, Habsburg, esős, védő, ellenséggel, esztendő, sors, nép, Kárpát,
Bendegúznak, Dunának, Tiszának, Urál, Hortobágy, Kunság, Tokaj, Eger, török, mongol, Mátyás, rabló,
betörő, rabigát, nehézség, szulejmán, ozman, ének, magzatod, csecsemőd, kard, völgybe, hegyre,
vérözön, zene, kőhalom, rom, szabadság, rabság, börtön, vég, jó kedvű, szeméből, Isten, vészek,
hadunk, isten, veszélyek, harag, hadseregünk, indulat,

Ki írta és ki zenésítette meg a himnuszt?

Írd az idézetek mellé a szerző nevét, akitől származik. Ha legalább 9 helyes megfejtéssel felkeresed Zoli bácsit, egy ajándék üti a markodat.

Ki mondhatta?

„Hass, alkoss, gyarapíts: s a haza fényre derül”

„Alea iacta est – A kocka el van vetve”

„Magyar vagyok. Legszebb ország hazám”

„Törjön százegyszer százszor-tört varázs”

„Már egy hete csak a mamára
gondolok mindig, meg-megállva.”

„Ezerszer Messiások

A magyar Messiások.”

„Tagadd meg atyád és dobd el neved!”

„Köszönöm Istenem az édesanyámat !
Amíg ő véd engem, nem ér semmi bánat !”

„Vitézek, mi lehet e széles föld felett szebb dolog a végeknél?”

„Repül a nehéz kő: ki tudja, hol áll meg?”